

Balada o vojne a mieri

*„Neexistuje žiadna
cesta k mieru: mier je cesta.“
(Mahátmá Gándhí)*

Viem,
má rany Zem.

A na jej pleciach zjazvených
vždy opäť cítiť vojny dych,
stáročiami sa nesie dym,
plač a smrť, koniec nevidím,
skončí raz boj a nenávisť?

(dokončenie na poslednej strane)

foto: Ľuboš Haruštiak

foto: Ľuboš Haruštiak

Pochod delegácie k domu, v ktorom žil kpt. Miloš Uher

Slávnostný príhovor zástupcu starostu obce Lubina Ivana Krúpu

Ocenení Pamätnou medailou M. R. Štefánika III. stupňa s predstaviteľmi SZPB

Ocenení Pamätnou medailou kpt. Miloša Uhra I., II. a III. stupňa so zástupcami Klubu ZVSR NMnV

Predstavitelia samosprávy obce Lubina

Za Kanceláriu prezidenta SR položil veniec veliteľ sídla prezidenta SR plk. Norbert Kádek

Poslanec NR SR Dušan Bublavý

Delegácia obce Lubina

SNP – VEČNE ŽIVÝ ODKAZ

Text: Ing. Simona Štepanovicová/Foto: Luboš Harušíak, Viliam Solovič

Každoročne si pripomíname pohnuté roky našej histórie, prichádzame si uctiť pamiatku tých, ktorí v boji proti okupantom za slobodu národa položili to najcennejšie – svoj život. Nikto z nich nebojoval pre slávu, preto aby vošiel do dejín, na stránky učebníc a mal postavený pamätník. Bojovali za svoju slobodu, za slobodný, šťastný život svojich detí, za svoju rodnú reč, za svoje presvedčenie. Kapitán Miloš Uher by iste radšej videl rásť svoju malú dcéru Zorku; jeho druhovia by radšej boli zostarli po boku svojich žien, tešiaca sa zo svojich detí, vnúčať. Nebolo im to osudom dopriate. Ale nám áno. My žijeme slobodný život aj vďaka nim vo svojej vlasti. Rozprávame ľubozvučnou slovenčinou, slobodne pracujeme, vyjadrujeme svoj názor, svoje presvedčenie. Sme to my, kto sme nositeľmi odkazu našich predkov a závisí od nás, ako s týmto odkazom naložíme. Sme naň však dostatočne hrdí? Vieme si predstaviť seba na ich mieste? - obetovať svoje sny, opustiť svoju rodinu, vystaviť sa strate života v záujme zabezpečenia slobodnej budúcnosti pre nasledujúce generácie? Na to, nech si skúsi odpovedať každý sám. To, že každoročne stojíme pred pamätníkom na vrchu Roh a spomíname, je to najmenej, čo môžeme urobiť.

Krajské oslavy 72. výročia sa začali v nedeľu 28. augusta stretnutím pozvaných hostí na pôde Obecného úradu v Lubine a následne položením venca k domu, v ktorom žil kpt. Miloš Uher za prítomnosti zástupcu starostu obce Lubina Iyana Krúpu, ktorý predniesol slávnostný príhovor, poslancov OZ v Lubine: Ing. Ivety Petrovičovej, Branislava Znachora, Pavla Čameka; prednostky OcÚ Ing. Simony Štepanovicovej, Petra Placáka, syna genmjr. v. v. prof. MUDr. Bedřicha Placáka – lekára II. čsl. partizánskej brigády J. V. Stalina, predstaviteľov samospráv, členov Slovenského zväzu protifašistických bojovníkov (SZPB), ďalších hostí ako aj občanov obce. Ústredná rada (ÚR) SZPB v Bratislave udelila Pamätnú medailu M. R. Štefánika III. stupňa za významnú činnosť v presadzovaní pokrokových, demokratických a humanitných tradícií a odkazu boja za slobodu a proti fašizmu, ktorú si pri tejto príležitosti z rúk tajomníka ÚR SZPB v Bratislave Viliama Longuera, ktorý predniesol slávnostný príhovor,

Jevgenij Karpuchov

Ján Hulínek

Dušan Bublavý

DFS Javorinka Miškech Dedinka

a predsedu Oblastnej org. SZPB Nové Mesto nad Váhom Jána Hulínka prevzali: Miroslav Brdo, Ing. Pavel Bahník, Ing. Ján Hargaš, PhD. – členovia Oblastnej organizácie SZPB NMnV. Zástupcovia Klubu Zväzu vojakov SR Nové Mesto nad Váhom odovzdali Pamätnú medailu kpt. Miloša Uhra:

I. stupňa: genmjr. v. v. prof. MUDr. Bedřichovi Placákovi – lekárovi II. čl. partizánskej brigády J. V. Stalina In memoriam za zásluhy v Národno-oslobodzovacom boji (NOB), v boji proti fašizmu a nacizmu, priamy účastník SNP – pamätnú medailu prevzal jeho syn Petr Placák; **II. stupňa:** Jánovi Hulínkovi (aktívne dlhodobo rozvíja tradície NOB nášho ľudu v podjavorinsko-podbradlianskom regióne), **III. stupňa:** Emilovi Janovicovi (dlhodobo propaguje myšlienky NOB nášho ľudu v podjavorinsko-podbradlianskom kraji), Viliamovi Solovičovi (propaguje NOB nášho ľudu a činnosť SZPB v Bojovníku, Kopaničiari Expres), Milanovi Zemanovičovi (aktívne sa podieľal na obnove amfiteátra pod vrchom Roh, dlhodobo propaguje myšlienky NOB nášho ľudu v podjavorinsko-podbradlianskom regióne).

Spomienkové podujatie pri pamätníku padlých na vrchu Roh sa začalo pietnym aktom kladenia vencov za účasti poslanca NR SR Dušana Bublavého, veliteľa sídla prezidenta SR plk. Norberta Kádeka, ktorý položil veniec za Kanceláriu prezidenta SR, za Ministerstvo obrany SR a Generálny štáb OZ SR brigádneho generála Ľubomíra Gacka, staršieho asistenta pridelenca obrany Veľvyslanectva Ruskej federácie v SR Jevgenij Karpuchova, Andrey Augustínovej, prednostky Okresného úradu v Novom Meste nad Váhom, podpredsedu TSK Jozefa Trstenského, poslankyne TSK Kvetoslavy Hejbalovej, riaditeľa ÚPSVaR Nové Mesto nad Váhom Vladimíra Sumbala, tajomníka Ústrednej rady SZPB v Bratislave Viliama Longauera, predsedu Oblastnej organizácie SZPB v Novom Meste nad Váhom Jána Hulínka, zástupcu Spoločnosti Milana Rastislava Štefánika v Brezovej pod Bradlom, zástupcov OblV SZPB v Trenčíne, zástupcov Okresného výboru ČSBS Uherské Hradište, zástupcov Oblastného výboru ČSBS Kyjov a Valašské Meziříčí, prezidenta Klubu vojenských výsadkárov v SR plk. v. v. Jozefa Tučeka, zástupcov Klubu zväzu vojakov SR v Novom Meste nad Váhom a Piešťanoch, Petra Placáka - syna genmjr. v. v. prof. MUDr. Bedřicha Placáka, lekára II. čl. partizánskej brigády J. V. Stalina, zástupcov ZO SZPB na Slovensku, predstaviteľov samosprávy obce Lubina: Ivana Krúpu – zástupcu starostu obce, poslancov OZ: Ing. Ivety Petrovičovej a Branislava Znachora, prednostky OcÚ Ing. Simony Štepanovicovej, primátorov miest a starostov obcí

podjavorinsko – podbradlianskeho regiónu a všetkých tých, ktorí sa prišli pokloniť pamiatke padlých hrdinov v podjavorinsko – podbradlianskom odboji. Pamiatku padlých si uctili a kvety k pamätníku položili i deti z DFS Javorinka Miškech Dedinka – najmladší nositelia a šíritelia odkazu SNP. Po hymne Slovenskej republiky, ktorú odohrala Vojenská hudba OS SR, zarecitovala emotívnu báseň Ing. Katarína Kučerová. **Slávnostné prejavy predniesli poslanec NR SR Dušan Bublavý, starší asistent pridelenca obrany Veľvyslanectva Ruskej federácie v SR Jevgenij Karpuchov** a predseda Oblastnej organizácie SZPB Nové Mesto nad Váhom **Ján Hulínek**. Spomienkové podujatie ukončila Hymnická pieseň a nasledoval kultúrny program v amfiteátri, počas ktorého sprevádzala, tak ako aj pri pamätníku, Ing. Katarína Kučerová. Dychová hudba Lieskovanka z Horného Lieskova, Folklórny súbor Slnecnica z Piešťan, Skupina Silent trio z Bratislavy a Hudobná skupina Lagúna z Moravského Lieskového boli zárukou kvalitného kultúrneho zážitku. Stretnutie generácií pri Vatre priateľstva a bratstva sa konalo o 19.00 h a po jej zapálení boli oslavy ukončené v sprievode HS Lagúna.

Krajské oslavy 72. výročia SNP na vrchu Roh Lubina podporili: Trenčiansky samosprávny kraj a Trenčianske osvetové stredisko.

Stretnutie generácií pri Vatre priateľstva a bratstva

Dovolím si na tomto mieste uviesť poďakovanie a to za pomoc pri príprave osláv, ktoré patrí: **Ľubici Ostrovskej, Alene Srnánkovej, Inge Rubaninskej, Anne Martákovskej, Branislavovi Znachorovi, Miroslavovi Sadloňovi, Vladimírovi Kollárovi, hasičom z DHZ Miškech Dedinka.**

OBECNÝ ÚRAD INFORMUJE

Text: Ing. Simona Štepanovicová, prednostka OcÚ

Vývoz plastov od 1. júla 2016 v obci Lubina zabezpečujú Technické služby Stará Turá. Termín vývozov plastov zostáva do konca roka nezmenený. Mení sa však čas zberu vriec s plastami spred domácností – vrecia je potrebné vyložiť deň vopred alebo v deň vývozu – najneskôr o 6.00 hod.!

Fľaše s použitým kuchynským olejom sa s plastami už nezbierajú! Na opotrebovaný kuchynský olej slúži určený a označený kontajner za Obecným úradom! Do tohto kontajnera je zakázané okrem použitého kuchynského oleja vhadzovať akýkoľvek iný odpad!

• Vývoz odpadu SEPTEMBER – OKTÓBER 2016

OBEC	Sep	Okt
Ostatný odpad	12. 9. 26. 9.	10. 10. 24. 10.
Plasty	X	11. 10.

KOPANICE	Sep	Okt
Ostatný odpad	13. 9. 27. 9.	11. 10. 25. 10.
Plasty	X	11. 10.

Smetnú nádobu a vrecia s komunálnym odpadom treba **vyložiť pred dom deň vopred alebo v deň vývozu - najneskôr do 7.00 hod.**

LOKALITY	Sep	Okt
Ostatný odpad	12. 9.	10. 10.
Plasty	X	11. 10.

Salaše, Barina, UŠkulcov, U Kováčov, U Otiepkov, Záhradská, U Klačkov, U Ličkov, Dúbrava, U Harušťákov, U Gašparíkov, Pod Kamienkou, Majer, U Dunajčíkov, U Evinicov, U Koníkov, Pod Rohom, U Rubaninských, U Súpkov, U Sušarských, U Galkov.

Uzavierka ďalšieho čísla novín je: 21. október 2016

Dobrovoľné príspevky na noviny:

- 50 € - Ing. Róbert Bukvay, Bratislava
 - 10€ - Šimon Valláš, Lubina; Rudolf Pagáč, Hrnčiarové; Viera Sušarská, Hrnčiarové; Jaroslav Hollý, U Valenčíkov
 - 5,50 € - Ing. Jarmila Podolanová, Majer
 - 5 € - Eva Martinčíčová, Lubina
- Ostatné príspevky: Lenka Tučková, Hrabové

Dobrovoľné príspevky môžete poukázať priamo na účet v tvare **IBAN SK0602000000002951205051**, poštovou poukážkou alebo osobne do pokladne OcÚ v Lubine. Za všetky príspevky úprimne ďakujeme! Zároveň prosíme všetkých prispievateľov, aby v prípade ak zasielajú príspevok bankovým prevodom, nezabudli uviesť do predmetu správy meno a priezvisko, adresu. V opačnom prípade nie je možné identifikovať prispievateľa.

Nové detské ihrisko v obci Lubina

(OcÚ)

Naša obec má nové detské ihrisko. Nachádza sa v priestore za Zdravotným strediskom. Dostanete sa k nemu, ak vstúpite cez vedľajšiu bránu. Veríme, že túto skutočnosť ocenia okrem mamičiek, ktoré už dávnejšie volali po takomto priestore, aj ostatní občania obce. Detské ihrisko bolo vybudované s cieľom prinášať pohybové aktivity a radosť.

Čo dokáže jedna lavička

Text a foto: Ing. Jarmila Podolanová

Na lubinských kopaniciach stojí lavička. Vlastne, to ani nie je klasická lavička. Iba kus dreva bez operadla, na ktorý sa dá sadnúť. Paradoxom je, že z nej nevidíte vrch Veľkej Javoriny – charakteristickej dominanty tohto kraja, ale pohľad vás zvedie na druhú stranu, na úpätie Bielych Karpát a do dolín pod ním. Z pravej strany Záhradská, Podkozince, stredom U Frantov, Barina, z ľava Lipovec, Ostrý vrch a Roh. A z tejto spleti tmavozelených lesov a svetlozelených lúk vykúkajú strechy domov, stodôl, garáží a hospodárskych budov – svetločervené, hnedé aj šedé ako hrozienka v tvarohovom koláči. Na prvý pohľad sa zdá usporiadanie chaotické a náhodné. Ale keď sa chvíľu vydržíte uprene dívať, začnete si uvedomovať, že to tak nie je. Práve naopak. Zbadáte zákonitosti, ktoré ovplyv-

nili kedysi dávno našich predkov, keď začali osídľovať tento kraj. Každý domček, stodola, záhrada sú umiestnené v krajine tak, aby maximálne využili prírodné prostredie okolo seba a zároveň boli chránené pred nepriaznivými vplyvmi počasia. Človek žasne nad tým, ako múdro dokázal niekto pred nami využiť každú vyvýšeninu, údolie, les, vodu tečúcu z hôr na vytvorenie takej zástavby, aká je tu dnes. Všetko má svoje miesto, všetko dokonale splyva s krajinou, človek je súčasťou prírody okolo seba, nepôsobí ako votrelec. Hotové umelecké dielo. Z lavičky je zrazu svet pod vami ozajstný, hmatateľný, stačí natiahnuť ruku a dotknúť sa striech, či plotov pod vami. Potom skúste zatvoriť oči a predstaviť si možnú budúcnosť. Na kopcoch, pod lesom, na lúkach stoja nové domy ohradené betónovými plotmi, strihané trávniky zdobia rady tují, garáže, ďalšie cesty... Umelec bude namietkať že sa tým zničia tvary, farby a vône tohto kraja, ochranár vyráta koľko pôvodnej flóry a fauny by sa zničilo novou výstavbou, prakticky mysliaci človek by uvažoval, kde sa zoberú peniaze na cesty, rozvody elektriny, či bude stačiť pitná voda. Tlak na novú výstavbu na lubinských kopaniciach je obrovský. Ale záleží len od nás, ktorí tu žijeme, či podľahneme tomuto tlaku alebo odoláme. Lubinské kopanice sú našim dedičstvom, ktoré nám zanechali generácie žijúce tu stáročia pred nami. Nemáme právo nahovárať si, že sme lepší, šikovnejší a múdrejší ako boli oni, preto nemáme ani právo zničiť to, čo vybuodovali. Len povinnosť zachovať a odovzdať neporušené našim potomkom. A lavička? Keby som mala tú moc, zaviedla by som k nej všetky deti z lubinskej školy, ľudí domácich aj takých, ktorí prichádzajú do nášho kraja. Nemusia nič robiť, len na chvíľu si sadnúť a dívať sa. Pochopili b, čo dokáže človeka naučiť jedna obyčajná lavička – lavička vychovávateľka.

Vážení občania,
oznamujeme vám, že **do 19. septembra 2016 bude prebiehať**

zber elektroodpadu.

Odpad musí byť uložený na zberné miesto, ktorým je dvor za Obecným úradom, a ktoré musí byť uzamknuté.

Preto je potrebné odpad doviezť počas úradných hodín nasledovne:

Pondelok, utorok: 7:00 - 15:30 hod.

Streda: 7:00 hod. - 17:00 hod.

Piatok: 7:00 hod. - 13:00 hod.

Do elektroodpadu patria:

- chladničky, mrazničky, práčky, sporáky,
- mikrovlnné rúry, spotrebiče na varenie, kúrenie,
- klimatizačné zariadenia, vysávače, žehličky,
- mlynčeky, hriankovače,
- počítače + príslušenstvo,
- rozhlasové a televízne prijímače, telefónne prístroje,
- šijacie stroje,
- vŕtačky, nástroje na zváranie a kosenie,
- tepelné regulátory, termostaty,
- osvetľovacie zariadenia (lineárne žiarivky, kompaktné žiarivky, vysokotlakové a nízkotlakové výbojky).

Spotrebiče musia byť kompletne!

Cez letné prázdniny sa v lubinskej škole a škôlke naplno rekonštruovalo

Text: Mgr. Erika Vrzalová, riaditeľka ZŠ s MŠ S. Štúra Lubina

To, že sme sa 30. júna rozlúčili a odovzdali žiakom vysvedčenia neznamená, že sme brány školy na 2 mesiace zatvorili na sedem západov. V priebehu dvoch mesiacov sme rekonštruovali v budove školy i škôlky. V materskej škole očakávame nárast detí v menšej skupinke, a preto bolo potrebné pripraviť pre ne druhú spálňu, ktorá doteraz slúžila na odkladanie učebných pomôcok. Dnes už je vymaľovaná, s novým kobercom, pripravené sú postelky s novými paplónikmi vo voňavých obliečkach. Žiarivou farbou je oživená i chodba MŠ. Vo vonkajších priestoroch sa začalo s realizáciou dopravného ihriska, na ktoré sme dostali finančný príspevok prostredníctvom grantu nadácie Volkswagen. Priebežne boli organizované letné brigády, bolo treba priestor vymerať, skopať povrch, zarovnať, vybetónovať obrubníky. Ešte stále nás čaká veľa práce. Ďakujem všetkým dobrovoľníkom, ktorí si našli čas a priložili ruku k dielu. Dopravné ihrisko by sme chceli dokončiť čo najskôr, aby deti už v priebehu mesiaca september si mohli vyskúšať nové kolobežky a odrážadlá v spleti cestíčiek a križovatiek tohto ihriska.

Trieda anglického jazyka

I v budove školy sme rekonštruovali. Rozšírením fyzikálneho kabinetu vznikla nová učebňa, kde sme inštalovali novú sieť

a do týchto priestorov sme presťahovali počítačovú učebňu. Zmenilo sa i priestorové usporiadanie tried, bývalú počítačovú učebňu budeme využívať ako triedu anglického jazyka, školský klub detí je presťahovaný v tomto školskom roku na prvom poschodí. V čistom žiarivom šate po vymaľovaní je pripravený na prvú návštevu detí. Poslednú učebňu na poschodí sme priečkou zmenšili o tretinu, v nových priestoroch je z časti učiteľská knižnica a z časti učebné pomôcky z predchádzajúceho kabinetu. Trieda, ktorá týmto spôsobom vznikla je síce menšia, ale o to útulnejšia. Ožila novou maľovkou a je pripravená pre budúcich deviatakov.

Práce, ktoré na začiatku letných prázdnin vyzerali nekonečné sa pomaly blížiu ku koncu. Je upratané, vymaľované, pripravené k novému školskému roku.

Teším sa na spoločné stretnutie na slávnostnom otvorení školského roka 2016/2017 v pondelok 5. septembra 2016 o 8:00 pred budovou Základnej školy s MŠ S. Štúra Lubina.

O Z N A M

Školská jedáleň pri ZŠ s MŠ S. Štúra Lubina oznamuje, že strava pre cudzích stravníkov sa začne vydávať od 5. 9. 2016. Zaujemei o stravu sa nahlasujte na t. č.: 0910/299 629.

Vedúca školskej jedálne, Oľga Hučková

V znamení BRATSTVA

Text: Ing. S. Štepanovicová/Foto: TSK, Lukáš Kubičina (TNOS), Vladimír Brezinský, www.starrace.eu

Taký bol posledný júlový víkend 30. – 31. 7. 2016, konali sa totiž Slávnosti bratstva Čechov a Slovákov na Veľkej Javorine. Aj 24 rokov od vzniku samostatných republík je Veľká Javorina pre ľudí oboch národov symbolom a miestom súdržnosti a každoročne dejiskom neformálneho stretnutia. Stretnutia ľudí, pre ktorých spoločná hranica oddelujúca tieto dva národy je „len pomyslená“.

Viac štartov, jeden cieľ

V sobotu – deň pred hlavnými slávnosťami – sa konalo cykloturistické stretnutie lokálpatriotov pod názvom Javorina tour. Takmer 100 cyklistov z 5-tich štartovacích miest (Trenčín, Žilina, Trnava, Brno, Zlín), cca 6 hodín v sedle a 130 najazdených kilometrov – to je bilancia nultého ročníka nového cyklistického formátu Star race: „Viac štartov, jeden cieľ“, ktorý sa konal v spolupráci so Slávnosťami bratstva Čechov a Slovákov na Veľkej Javorine. Pelotón na čele s predsedom TSK Jaroslavom Baškom a podpredsedom TSK Richardom Takáčom dorazil do katastra obce Lubina k Obecnému úradu niečo pred 14. hodinou, kde ich privítali Ing. Simona Štepanovicová, prednostka OcÚ Lubina a Mgr. Anna Machajdíkova, poslankyňa Obecného zastupiteľstva v Lubine. Aj napriek horúcemu slnečnému počasiu Star race nezaznamenal žiadny kolapsový stav, ani zranenia. Naopak, cyklisti ukázali veľkú dávku odvahy, bojovnosti a vytrvalosti. Napokon, ktoré ešte v istej miere potrebovali na zdolanie asi 8 kilometrov dlhého úseku, tzv. súťažnej časti. Po doplnení tekutín, načerpaní síl sa piskot rozhodcu rozľahol o 15. hodine, kedy pelotón vyrazil v ústrety cieľu – Veľkej Javorine. Za zmienku stojí, že súťažnú i nesúťažnú (neutrálnu) časť pretekov svojou prítomnosťou obohatili i zástupkyne nežnejšieho pohlavia, ktoré obe spomínané časti pretekov zvládli ukázkovo. Víťazné poháre a finančnú odmenu pred pódium na Veľkej Javorine v mene riaditeľa súťaže Milana Dvorščika odovzdávala riaditeľka pretekov Miriam Fiamová spolu s predsedom TSK.

Záštitu nad podujatím prevzal trenčiansky župan Jaroslav Baška spolu s Michalom Haškom, hejtmanom Juhomoravského kraja, Stanislavom Mišákom, hejtmanom Zlínskeho kraja, Jurajom Blanárom, predsedom Žilinského samosprávneho kraja a Tiborom Mikušom, predsedom Trnavského samosprávneho kraja. Na bezproblémový priebeh a bezpečnosť cyklistických pretekov dohliadali príslušníci Policajného zboru SR a v prípade zdravotných komplikácií bola k dispozícii zdravotná služba. Organizátorom súťaže Star race je Asociácia Cyklistov Slovenska, o. z. Výsledková listina i fotogaléria sú dostupné na www.starrace.eu.

Vzájomné spolužitie národov Čechov a Slovákov = vzor pre iné národy

Slávnosti bratstva Čechov a Slovákov na Veľkej Javorine sa začali v nedeľu 31. 7. 2016 tradičným položením vencov a kytíc ako symbolu spoločnej minulosti, súčasnosti i budúcnosti k pamätníku s príznačným názvom – Pamätník česko-moravsko-slovenskej vzájomnosti, ktorý bol osadený v roku 1990. Medzi zástupcami oboch strán hranice sa kladenia vencov zúčastnil Hejtmán Jihomoravského kraje Michal Hašek, hejtmán Zlínskeho kraje Stanislav Mišák, predseda Trenčianskeho samosprávneho kraja Jaroslav Baška spolu s podpredsedami TSK Jozefom Trstenským a Richradom Takáčom, podpredsedom Trnavského samosprávneho kraja Zdenkom Čambalom a ďalšími volenými zástupcami krajov sa stali nositeľmi myšlienky bratstva Čechov a Slovákov. Nesmieme však zabudnúť, že okrem hostí a členov prípravného výboru sa pri Pamätníku česko-moravsko-slovenskej vzájomnosti stretli ľudia nemenej významní – a to ľudia z oboch strán hranice.

Hymny oboch národov odzneli v podaní Mužského speváckeho zboru Boršičané z Boršíc u Blatnice. Príhovor predniesol starosta obce Lubina Martin Beňatinský, ktorý ho „situoval“ na dnešné negatívne udalosti prebiehajúce vo svete s tým, že vzájomné spolužitie medzi národmi Čechov a Slovákov by si mali brať za vzor aj iné národy.

Slávnosti na Veľkej Javorine – to nie je „len“ symbol stretávania sa oboch národov. Je to aj kultúrno-spoločenské podujatie, na ktoré sa každoročne teší veľké množstvo návštevníkov. Je to pre nich čas, keď sa stretnú so svojimi známymi, čas zaspomínať si, pookriať a zabaviť sa pri počúvaní krásnych piesní folklórnych súborov a hudobných skupín zo Slovenska i Čiech, a, samozrejme, ochutnať špeciality z pripravených stánkov. Rovnako boli pripravené aj stánky ľudovej tvorivosti, remesiel a na svoje si prišli aj najmenší návštevníci.

Kultúrny program bol ochutnávkou viac ako vydarenou. V rámci neho sa predstavili na veľkom pódium Boršičanka z Boršíc u Blatnice, Folklórny súbor Otava z Nového Mesta nad Váhom, Mužský spevácky zbor Boršičané z Boršíc u Blatnice, DFs Javorinka z Miškech Dedinky, Folklórny súbor Olšava z Uherského Brodu, Ženská spevácka skupina Klenotnica zo Bzniec pod Javorinou, Folklórny súbor Kasanka z Moravského Lieskového, Folklórna skupina Rozvadžan z Trenčianskych Stankoviec, Ľudová hudba Rovenec spolu so speváckou skupinou z Nového Mesta nad Váhom.

Malé pódium hostilo výborné skupiny Skaláci z Bojkovic, Salem z Bratislavy a Žltú ponorku z Uherského Hradišťa.

Opäť sa naplnilo Hurbanovo heslo

Otvorenie slávností sa uskutočnilo v doobedňajších hodinách a na slávnostnej atmosfére sa svojou prítomnosťou podieľa-

li významní predstavitelia politického života na Slovensku i v Českej republike: Hejtmán Jihomoravského kraje Michal Hašek, hejtmán Zlínskeho kraje Stanislav Mišák, predseda Trenčianskeho samosprávneho kraja Jaroslav Baška, podpred-

seda Trnavského samosprávneho kraja Zdenko Čambal, ktorí v rámci svojich príhovorov vyzdvihli dôležitosť a opodstatnenosť konania Slávností, krásu vzájomných bratských vzťahov oboch národov a nezabudli ani na vzdanie úcty tým, ktorí sa pred desiatkami rokov zaslúžili o vznik tradície stretávania sa na Veľkej Javorine. Za prípravný výbor sa prihovril tohtoročný predseda Slávností Bohuslav Vávra, starosta obce Boršice u Blatnice.

I tento rok sa opäť naplnilo Hurbanovo heslo: „Tu bratia vždy sa stretať budú...“ Tak tomu bolo doteraz, a tak tomu bude aj naďalej - aj napriek tomu, že pred viac ako dvomi desaťročiami došlo k osamostatneniu národov. Pretože

Láska až po hrob

Text: Anna Sláviková

„Mám Ťa rád“ - šepkal Jozef svojmu vernému priateľovi do ucha. „Ty ma aspoň neklameš a neubližuješ mi“ - vyslovoval takmer plačky a vracal sa v spomienkach k Ivete. Hoci sa už pred rokom rozviedli, stále mal s ňou patálie. Vždy sa vynorilo čosi, čo mu zdvihlo tlak a zamotalo hlavu. Vzdal sa už všetkého majetku čo spolu nadobudli, len nech je pokoj. Zostala mu iba nedokončená chata v lese, do ktorej sa našťahoval. Umýval sa v potoku a svietil sviečkami alebo baterkou.

Jozef vstával o piatej ráno a mal čo robiť, aby stihol autobus. Udychčaný sa vždy s úľavou zvalil na sedadlo, pretože dvojkilometrový úsek po hrboľatej lesnej ceste, ktorý vždy na úsvite musel zdoľať, mu dal riadne zabráť.

„Mám Ťa rád, Rexo, radšej ako ľudí“ - privrával sa Jozef svojmu štvornohému kamošovi. Takmer tridsať kilový bavorský farbiar pokojne sedel, oddane a pozorne počúval svojho pána. Určite mu rozumel, veď trávili spolu nielen celé večery, ale aj vikendy. Spolu jedávali, spolu sa prehánali po lese, spolu chodili na drevo a lesné plody, a spolu aj spávali. V nejednu chladnú noc, najmä nadržanom, si Jozef nevedel vynachváliť toto živé vyhrievacie teleso. A na postriežkach, kde prečkávali

mysľou, spoločnou minulosťou sme zostali stále bratmi...

Úplne záverom je potrebné poďakovať. Poďakovať členom prípravného výboru slávností zloženého z obcí, miest a organizácií prihraničného regiónu, za finančnú podporu jednotlivým krajom a sponzorom. Bez ich podpory a pomoci by organizácia Slávností bola veľmi náročná. Samozrejme, podstatnú úlohu zohralo aj počasie, ktoré po celý čas Slávnostiam prialo a v neposlednom rade aj návštevníci, ktorí sa tento rok zišli v „celkom slušnom“ počte – podľa odhadov približne 5 tisíc, čím vytvorili tú správnu bratskú atmosféru.

dlhé hodiny v absolútnom tichu, len aby neodplašili zver, bol tento pyskatý, dlhouchý chlupáčik na nezapltenie. Jozef ho rád pohládzať po jeho hladkej srsti, aj keď s pribúdajúcimi rokmi bola čoraz drsnejšia, až mu niekedy pripomínala chrbát divej svinky. Vlastne ani nevie, čo by si v tomto vyhnanstve bez Rexa počal. Bol to jediný živý tvor, s ktorým sa mohol porozprávať i vyblázniť. Jozef sa pripútal ku psovi a pes k nemu. Boli už tak zohratý pár, že dopredu vedeli, čo môže jeden od druhého očakávať. Jozef si bol istý, že sa môže na svojho stopára stopercentne spoľahnúť. Že Rexo svojím citlivých ňufákom dokáže nájsť zastrelenú jarabicu či bažanta, aj keby priam uviazol v neďalekom potoku. O úlovok sa, prirodzene, spravodlivo podelili. Stále boli spolu. Kam šiel jeden, tam bol aj druhý. Jozef by si Rexa najradšej brával aj do práce. Lúto mu bolo, že ho necháva celé hodiny samého. Ale aspoň sa nemusel báť, že ho vykradnú. Rád sa so psom hral a vždy ho riadne popreháňal. Hádzal mu vyschnuté drevené papeky, občas ho poškrabal po huňatej srsti na chrbte, no na prílišné maznanie ho nezvykal. Predsa len k takému veľkému, takmer pol metra vysokému psovi, ktorý dostal do vienka nielen oduševne-

nie ale aj odvalu, sa to nehodí. To nech si paničky hladkajú a škrabkajú svojich pudlíkov a pinčov. Z Rexa bude raz ostrý pes. Je predurčený na horské podmienky. Veď tam skadiaľsi, z bavorských vrchov mu ho kamarát, poľovník, priniesol. „Tu máš odo mňa vzácny dar“ - povedal mu namiesto blahoželaní k štyridsiatke. „Chvíľu síce potrvá, pokým si na teba zvykne, ale určite si ťa obľúbi. Rovnako ako ty jeho“ - dodal len tak, akoby popod fúz. Jozef nevravel nič, len pokukoval na psika. „Uvidíš, bude vám spolu dobre, veď Rexo žil v podobnom prostredí aj predtým. Už jeho predkovia boli odne-

pamäti sprievodcami horárov a lesníkov. Aj ty tu teraz žiješ ako taký lesný pustovník“ - počul, ako kamarát obhajuje svoj darček. Jozefovi sa tento hnedý psík s ligotavými očkami zapáčil na prvý pohľad. Či aj on Rexovi, to nevie, lebo zvieratko sa krčilo a nervózne chvelo, a silou-mocou sa chcelo vrátiť do zamrežovanej škatule, v ktorej ho kamarát prepravoval. „No, veď sa ma neboj“ - prihovárал sa mu Jozef mákkyým hlasom. „Zvykneš si. Aj ja som si zvykol, aj keď nerád“ - a narýchlo mu prebleslo zopár dôležitých okamihov z posledného obdobia. Nalial do misky vody, na svoj vlastný tanier položil kúsok pečeného mäsa a ponúkol svojho nového spolubývajúceho. Rexo odolával ponúkutej добрote, no hlad po dlhej ceste obmäkčil jeho psie zásady a po chvíli sa pustil do jedla.

„Dávno si nebol na služobnej ceste“ - zahlásil jedného dňa Jozefov šéf. „Pôjdeš na pár dní do Čiech“ - upresnil veľký boss. „Ale ja nemôžem“ - bránil sa Jozef. „A či máš malé deti?“ - posmešne sa ho spýtal. „Nemôžem nechať psa samého“ - priznal sa po chvíli zahanbene. „Tak to je vážny dôvod“ - ironicky precedil cez zuby šéf. Jozef zmlkol. „Tri dni je dlhý čas“ - pomyslel si a uvažoval, ako Rexovi rozdelí zásoby, aby v jeden deň nezozral všetko a zvyšné dva dni nehladoval. Porozdeľoval teda potravu do viacerých misiek, aj vody nalial do troch nádob, no ako vysvetliť psovi, kedy a koľko má zrať a piť? S ťažkým srdcom odchádzal Jozef na služobnú cestu. Ani na robotu sa nevedel sústrediť. Stále rozmýšľal ako to Rexo zvládne. Na tretí deň bol už ako na trní a nevedel sa dočkať návratu. Blížil sa k chate a už z diaľky začul psí brechot. „Chvalabohu, je v poriadku. Len štekaj, štekaj, to je dobré znamenie“ - tešil sa Jozef. Chvíľami sa mu zdal Rexov brechot radostný, no chvíľami nervózny, až zlostný. Nezazlieval mu to. Ešte nikdy sa k nemu tak kruto nezachoval. Ale či sa mal dať vyhodiť z práce? Pridal do kroku a ponáhlal sa k Rexovi. Chvatne odomkol bránku. Sotva ju odchyľil, radosťou rozbesnené zviera nadšene vyskočilo na svojho pána. Pod jeho váhou Jozef stratil rovnováhu, zapotácal sa a spadol. Náraz na ostrý prah schodov bol taký silný, že na chvíľu stratil vedomie. Prebralo ho bolestné skučanie psa. Olizovalo mu tvár a tuším aj plakal. Jozef sa vďačne zahľadel na to oddané stvorenie, ktoré ho od samej lásky skoro zamordovalo. Horko-ťažko sa posadil a nežne sa k Rexovi pritúlil.

Podkozinská vareška miešala už siedmy rok

Text a foto: V. Solovič

„Stálo nás to dáke mince
prísť do obce Podkozince.
Už znie hudba, je tu super atmosféra,
začína sa súťaž:

„Podkozinská vareška“.
Príma tímy, super ľudia,
na akciu sa všetci hodia.
Každý guláš treba zapíť,
slivovica to napravi,
nebude sa nikto trápiť,
majú tu aj zónu úľavy.
Po našom čertovskom guláši,
dnes sa rýchlo zapráši.
BOMYPÁ za to môže,
lebo má ostré nože.
Nečaká na poklonky,
energie má dostatok,
čerpá si ju z atómy,
je v tom jasný poriadok.“

(Víťazná báseň súťažného družstva **BO-MY-PA**
z Jaslovských Bohuníc)

Víťazi Podkozinskej varešky 2016 družstvo Kalka a JOKA TEAM s organizátorom Branislavom Znachorom (1. sprava)

V sobotu 6. 8. 2016 sa uskutočnil v poradí už 7. ročník miestneho kultúrno-spoločenského podujatia, súťaž vo varení gulášov, všetkým veľmi dobre známy pod názvom Podkozinská vareška. Súťaže sa zúčastnilo rekordných 34 družstiev, teda zasa viac v porovnaní s predchádzajúcimi ročníkmi. Organizátorom je Správa vodovodu Lubina – Podkozince, pod vedením

Hudobná skupina Oukey sa postarala o výbornú náladu

Súťažné družstvo Čamekovci

Súťažné družstvo Salašári

Súťažné družstvo Wood Service Team

Branislava Znachora (poslanca OZ v Lubine). Moderátorom podujatia bol riaditeľ MOS Miškech Dedinka – Viliam Harušťák. Do dobrej nálady i tanca hrala skupina Oukey.

Organizátori podujatie v tento rok zasa o niečo navyše obohatili, keď si pripravili pre súťažné družstvá Básnickú súťaž „Guláš v básni“, do ktorej sa zapojila viac ako polovica zúčastnených družstiev. Súťažiaci napísali naozaj krásne básničky, za čo im patrí veľké poďakovanie. Odmenených bolo päť najlepších. Porota v zložení Tvrdoň Miroslav (predseda poroty), Tománková Anna, Švoková Vlasta, Potočková Žaneta, Krajčovic Vladimír, Harmady Pavol a Lackovič Miroslav hodnotila a body od 1 po 10 jednotlivým gulášom pridelovala na základe štyroch vlastností - vzhľad, chuť, hustota a kvalita mäsa.

Všetky družstvá boli ocenené a na prvých siedmich priečkach skončili:

1. miesto - **Kalka a JOKA TEAM** (vyhrali LG LED televízor)
2. miesto - **Kotúčovci** (vyhrali bicykel)
3. miesto - **Zelené myšky** (vyhrali Tablet)
4. miesto - Martákovci a Ľubomír (vyhrali vysokotlaký čistič)
5. miesto - Gulášteam Matejovec chlapani (vyhrali DVD CD prehrávač Sony)
6. miesto - Dyvočáci (vyhrali kotlík s kotlovinou)
7. miesto - Podkozinskí štramáci (vyhrali poličku, stolík, darčekové balenie vína)

A že sa všetky guláše minuli, je dôkaz ich kvality. Poďakovanie patrí všetkým súťažiacim družstvám, sponzorom, or-

ganizátorom a všetkým ostatným, ktorí pomohli opäť pri tejto vydarenej akcii, za prítomnosti asi 600 priaznivcov, ktorí navštívili lubinské kopanice, pekný podjavorinský kraj. Mnohí sa už teraz tešia na 8. ročník Podkozinskej varešky, ktorý sa uskutoční 5. 8. 2017.

Súťažné družstvá:

1. Gulášteam Matejovec chlapani – Pavol Zaťko, Miroslav Konečný, Pavol Papulák - Matejovec – hovädzí guláš
2. Zelené myšky – Anna Kubusová, Zuzana Sedláková, Viera Papuláková - Matejovec – hovädzí guláš
3. BO-MY-PA - Miroslav Lackovič, Zdenka Michalcová, Milan Hradský - Jaslovské Bohunice - hovädzí guláš
4. Dream Team – Martinka Žakovicová, Gabriela Octová, Jaroslav Hornáček - Podkozince, Nové Mesto nad Váhom – hovädzí guláš
5. Dušanovci – Monika Ambrušová, Ľubomír Bartovic – Podkozince – Piešťany – hovädzo-bravčový guláš
6. Dyvočáci – Tomáš Jurenček, Róbert Rieger, Martin Holinec - Podkozince – diviáci guláš
7. Wood Service Team – Peter Kuric, Monika Grófová, Marek Balaj - Hrušové – hovädzí guláš
8. Kozináré – Renátka Hornáčková, Michal Klimo, Ľubomír Gulán - Podkozince - hovädzí guláš
9. Dzungáči – Jaromír Jarábek, Dung Hochi, manželka Belákovci - Stará Turá – hovädzí guláš

10. Šance u Žarna – Tomáš Žarnovický, Ján Zámečník, Pavol Žarnovický - Nové Mesto nad Váhom - hovädzí guláš
11. Truck Team – Tomáš Tangelmayer, Martin Jánošík, Radko Kováč, Janka Dugošová – Nové Mesto nad Váhom – hovädzí guláš
12. Martákovci a Ľubomír – Simonka Martáková, Ľubomír Feranec, Jaroslav Marták - Lubina u Kľačkov – hovädzí guláš
13. Kubiš a spol – Ján Kubiš, Ján Tomeš, Daniel Kovačovic, Pavol Vreba - Stará Turá – jelení guláš
14. Bytovkári Kostolné – Jarka Miklášová, Stanislav Mikláš - Kostolné – hovädzo-srňčí guláš
15. Hasiči z Vracova – Pavel Raiskup s priateľkou, Anna Tománková, Marie Čejková, Anna Loprajzová – Vracov, Česká republika – hovädzí guláš
16. Podkozinskí štramáci - Karol Varjú, Branislav Majtás, Dezider Bango – Podkozince – hovädzo-bravčový guláš
17. Salašári – Vychlopňové Janky, Marek Vychlopeň s priateľkou Silviou - Podkozince – Salaše – hovädzí guláš
18. Rapid Guláš Solving - Milan Slávik, Michal Hranka, Lenka Borbélyová - Stará Turá – hovädzí guláš
19. Chilli Team - Jaroslav Polák, Ľubomír Brezina, Martin Šulovský, Pavol Hvozďara – Stará Turá – hovädzí guláš
20. Čamekovci – Pavol Čamek, Pavol Čamek ml., Kamila Valášová - Lubina – hovädzí guláš
21. Andrej Šimo& Andrej Deák – Andrej Šimo, Andrej Deák - Čachtice – Nové Mesto nad Váhom – hovädzí guláš
22. Plné bruchá - rod. Šimová , Šimo Slavomír, Miroslav Kališ – Čachtice – Nové Mesto nad Váhom – jelení guláš
23. Codify Slovakia& Codify Luxembourg – rod. Bohušová, rod. Pustejovská – Lubina – Luxemburg - hovädzí guláš
24. Rod. Opatovská – rod. Opatovská – Nové Mesto nad Váhom - diviačí guláš
25. Rod. Bohušová – Tomáš Bohuš, Veronika Bohušová, Milan Štukovský, Martina Opatovská – Nové Mesto nad Váhom – hovädzí guláš
26. Kalka a JOKA TEAM – Jozef Kalka, Milan Vandelia, Hanka Korecová – Senica – danielí guláš
27. Pegos – Pavol Pekarovič, Iveta Pekarovičová – Nové Mesto nad Váhom - diviačí guláš

28. Mirka Team – Miroslava Mosná, Peter Melicher – Podkozince - hovädzí guláš
29. Radko Mosný – Branislav Gajdoš, Radoslav Mosný, Mária Hakarová – Podkozince – Čachtice – hovädzí guláš
30. Komináre – Anton Ocet, Dušan Kulich – Nové Mesto nad Váhom - jelení guláš
31. DBT – Tomáš Dunajčík, Peter Bako, Peter Tilinger – Vrzávka - diviačí guláš
32. DURACELKY – Lenka a Peter Mazákoví, Adriana Holičová – Bzince pod Javorinou – hovädzí guláš
33. Herákovci – Anna Heráková, Ján Herák – Bzince pod Javorinou - hovädzí guláš
34. Kotúčovci – Vlasta Kotúčová, Milan Kotúč – Bzince pod Javorinou - hovädzí guláš

7. ročník súťaže vo varení gulášu Podkozinská vareška 2016 podporili:

Prevak s.r.o., Bratislava, prevádzka Stará Turá – p. Škriečka Peter; Elster s.r.o., Stará Turá - p. Valko, p. Kuchárek; ECOM-TEC s.r.o. Bratislava - Škriečka Roman; Beszédeš Peter; Stará Turá – p. Beszédeš; Cukrárska výroba T. Žarnovický, Nové Mesto nad Váhom – p. Žarnovický; Salviafarm – Vitae Nova s.r.o., Bzince pod Javorinou – p. Kováč; K & M Innovation s.r.o., Myjava - p. Klimek; Štefan Mosný Kovo – p. Mosný; Re-progas s.r.o., Moravské Lieskové – p. Čížik; Woodline, Bzince pod Javorinou - p. Trúsik; Drevodekor Podkozince - p. Eviničová Anna; ZIPP Bratislava s.r.o., Sereď - p. Čačaný Miloš; Keraming, a.s. Trenčín – p. Čontofalský; Saloon Cetuna – p. Trenčanský, Cetuna; Alojzia Bunčiaková, Stará Turá – p. Bunčiaková; Papala s.r.o. Hrnčiarové - p. Papala; Krčma na konci sveta – p. Slávka, Podkozince; GAS - MET s.r.o., Nové Mesto nad Váhom – p. Švehla; AUTO-Rs.Plast s.r.o., Stará Turá – p. Ragan; Miroslav Čavič – Nové Mesto nad Váhom; Ľubomír Dunajčík – Ister, Stará Turá; Wood Service Group s.r.o., Bzince pod Javorinou – p. Kuric; Obecný úrad Lubina – p. Beňatinský; Kompava s.r.o., Nové Mesto nad Váhom – p. Komorechová; MUDr. Juraj Krč-Turba, Stará Turá; IDAMER s.r.o., Stará Turá – p. Brnčal; Šuster Lubina – p. Sadloň Miroslav; Ján Kubiš AQUA, Stará Turá – p. Kubiš; Reštaurácia Bzince pod Jav. – p. Paška; Automator s.r.o. Nové Mesto n.Váh.- p. Ambuš; Corgoň – p. Tomáš Miko; Technické služby mesta Stará Turá – p. Vráblová; Espresso Lahôdky Stará Turá – p. Magál; Gazda záhradkárske potreby St. Turá – p. Chudý; Ferrmont s.r.o., Púchov – p. Škriečka; Agromer s.r.o., Lubina – p. Pleško; Pegasim, Cetuna – p. Machovic; Tandem s.r.o., Stará Turá – p. Pagáč

Pohľad na tohtoročnú „Podkozinskú varešku“

Text: R. Hornáčková

„Ta ma Bože, ta ma, na ty kopanice“, to je časť krásnej ľudovej piesne, ktorú si vždy pospevujem po ceste do môjho rodného kraja, do Podkozinc. Pospevovala som si ju i v sobotu 6. augusta, keď sa v Podkozinciach už po siedmykrát konala súťaž vo varení gulášu pod názvom „Podkozinská vareška“. Každoročne táto populárna spoločenská akcia priláka do krásneho prostredia našich kopaníc veľa ľudí zo širokého okolia. Nepriaznivé ráne počasie nenechalo bez obáv asi nikoho, kto sa na tomto dni podieľal, či už organizačne, alebo súťažne. Avšak pri príchode na lúku, kde sa súťaž konala, opadli obavy, pretože tam to od skorého rána žilo. Miesto kraťasov a šľapieť sa nahodili gumáky a bundy a nič, ani počasie nemohlo skaziť

dlho očakávanú akciu. Usporiadatelia robili posledné úpravy, pod súťažnými kotlíkmi bolo zakúrené a všetci, plný energie do varenia gulášu mohli po odbítení desiatej hodiny začať súťažiť.

Toho roku predviedlo svoje kuchárske umenie až 34 družstiev. Súťažili „skalní gulášmajstri“, ale prišli aj noví súťažiaci. Varili guláše z rôznych druhov mäsa a ich vôňa sa šírila celými kopanicami. Tento rok veru mala porota čo robiť, aby ochutnala a vyhodnotila kvalitu toľkých gulášov. S pribúdajúcimi hodinami napätie súťažiacich stúpalo. K navodeniu veselej atmosféry sa postarali organizátori, ktorí tento rok vymysleli súťaž, zloženie básne o varení gulášu. Hneď v ne-

jednom družstve zahorelo „básnické črevo“. O dobrú náladu sa postarala živá hudba Oukey, ktorá hrala do spevu i tanca. Návštevníci si pochutnali na výbornom, nie súťažnom diviacom a hovädzom guláši, ktorý uvarili organizátori, „gulášmajstri“ z Podkozínec. Deti sa mohli vyšantiť na trampolíne, hojdačkách a šmýkačke. Akcia gradovala, dobrá nálada stúpala ako para z kotlíkov s gulášom. To už sa i počasie umúdrilo a slniečko nás poctilo svojou návštevou a rozjasnilo tento nádherný gulášový deň. V takejto príjemnej až rodinnej atmosfére sa k slovu dostali porotcovia a prišiel čas vyhodnotenia gulášov. Všetci s napätím očakávali výsledky.

Potešujúce bolo, že všetky súťažiace družstvá boli ocenené a nikto neodchádzal naprázdno. Prvé miesto a či posledné, každé družstvo sa zúčastnilo tejto súťaže hlavne kvôli atmosfére, ktorá tu každoročne vládne. Nejde ani tak o umiestnenie, hodnotné ceny, predbehovanie sa v chutiach gulášov, ide tu hlavne o krásne stretnutia ľudí, radosť a veselosť, vďaka čomu sa obohacuje kultúrny život na kopaniciach.

Milovníci škodoviek prevetrali svoje veterány

Text: Ing. Rastislav Radoš

Po piaty krát sa opäť stretli majitelia a fanúšikovia starších vozidiel značky ŠKODA v areáli v Lubine na vrchu Roh. Na území česko-slovenského pohraničia si CS ŠKODA zraz už pomaly buduje svoju stálu tradíciu. Druhý augustový víkend sa mohli obyvatelia blízkeho okolia tešiť na zvýšenú koncentráciu historických vozidiel, ktoré boli ešte pred 20. rokmi súčasťou nášho bežného života. S najstarším vozidlom Škoda Octavia Super vyrobeným v roku 1959 sa zrazu zúčastnil Vladimír Němec z Moravy. Ďalej bolo možné vidieť vozidlá 1000/1100 MB, 100/110 L/LS, 110 R, 1203, 105/120 L/LS/GLS, GARDE, 130/136 L/GL, Rapid, Favorit, MTX Roadster a Felicia Pickup Fun. Celkovo sa zhromaždilo v priestoroch pamätníku približne 130 vozidiel Škoda do roku výroby 1994. Navštívili nás majitelia vozidiel z celého Slovenska od Michaloviec cez Sninu, Spiš, Tatry, Brezno, Oravu, Kysuce a najmä Považie a Ponitrie. Nechýbali ani účastníci z najjužnejších okresov a samozrejme Záhorie a Bratislava. Tradične sme sa tešili z účasti vozidiel zo všetkých okresov Moravy a časti Čiech. Svojou návštevou nás poctili 4 posádky z poľského Krakova.

75 posádok, 103 vozidiel, i viac ako 70-roční účastníci

Všetko sa začalo piatkovou registráciou a veselou nočnou súťažou, na rozdiel od minulého roka, sa súťažilo po celom areáli. Úlohou súťažiacich bolo pešo nájsť stanoviská zobrazené na mape areálu, na každom stanovisku odpovedať na otázku a správnu odpoveď napísať do tajničky. Vyriešenú tajničku potom odovzdať. Nebolo prekvapením, že mnohí súťažiaci sa so svojím zmyslom pre orientáciu objavovali až v Hrnčiarovom či Hrabovom. Po súťaži sa konalo „letné kino“, kde sa premietala známa československá komédia. Pokračovalo sa v sobotu hlavným programom, kedy po uvítaní účastníci začali jazdou AOS, čo je orientačná automobilová súťaž. Pre tých, čo to

Tu je na mieste poďakovať sa za uskutočnenie tejto akcie hlavne človeku, ktorý dal život „Podkozinskej vareške“ a tým je Branislav Znachor. Poďakovanie tiež patrí Správe vodovodu Podkozince, ku ktorým sa s úplnou samozrejmosťou každý rok pridávajú ďalší obyvatelia Podkozínec, dobrovoľníci, ktorí vo svojom voľnom čase celý týždeň chystajú priestory, na ktorých sa táto akcia koná. Vďaka šikovnosti týchto ľudí verím, že o rok sa tu znova zídeme v hojnom počte, všetci gulášmajstri, naši obyvatelia, rodáci a ďalší návštevníci.

*Tam, kde susedia sa poznajú,
tam, kde si pomocnú ruku podajú,
tam, kde úžasnú akciu zorganizujú,
tam, kde vôňa gulášu priláka priateľov i rodiny,
tam, kde si na zdravíčko dajú pohárik, nie jediný,
tam ľudia v rodnej dedinke bývajú,
tam ich Kozináré volajú.*

Sú to naše Podkozince maličké a predsa raz v roku veľké, vďaka „Podkozinskej vareške“.

nepoznajú, je to jazda podľa šípkového itinerára, kde sú kilometrami označené križovatky, dopravné značky obcí bez názvu, takže netušíte kam a kadiaľ idete. Tieto názvy obcí treba doplniť a okrem toho treba plniť rôzne úlohy a zručnosti. Na štart vyrazilo 75 posádok. Tí, ktorí si trúfli na orientačnú súťaž neznámym terénom si užívali nielen zábavné hľadanie odbočiek a zákrut, ale aj súťaže zručnosti, ako slalom s rezervným kolesom, presnosť v parkovaní, hádanie dielov, či policajnú kontrolu VB príslušníkmi vo Vaďovciach a na záver aj športovú slalomovú jazdu. Trať tohtoročnej AOS mala dĺžku 68 km a prechádzala cez Starú Turú, Vaďovce, Hrachovište, Višňové, Čachtice, Častkovce, Podolie (kde bol v parku miniatúr test s otázkami zameranými na vozidlá ŠKODA), Krajné, Hrašné, Poriadie, Rudník, Paprad a späť na Roh. Súťaže AOS sa dokonca zúčastnila aj posádka z Nového Mesta nad Váhom na vozidle Š 120 GLS, ktorej vekový priemer bol cez 70 rokov! Čakanie na výsledky sa vyplnilo hlasovaním za auto zrazu a osobnosť zrazu, následnou spanilou jazdou cez Starú Turú (103 vozidiel). Do nálady nám hral ako každý rok DJ Miško Bosák, ktorému ďakujeme za výbornú atmosféru.

Domáci Lubinčania na stupni „vít'azov“

Cien nebolo málo, súťažilo sa v siedmych kategóriách, za spomenutie stojí víťaz nočnej súťaže Dominik Budoš z Horoviec, prvú cenu za orientačnú súťaž AOS si odniesla posádka Dominik Bandík so spolujazdkyňou Mirkou Skovajsovou na Škode 120 L z Beckova, a darilo sa mu aj v Zručnosti, kde si

taktiež odniesol pohár za prvé miesto. Druhé miesto v AOS patrilo domácim účastníkom z Lubiny Janke Pofajovej a jej spolujazdcovi Lubošovi Naďovi na Škode 110 R, a tretí skončili Peter Kučera (TT) a Daniel Šimek (SE) na Škode 100. Osobnosťou zrazu sa stal Jaro Vták z Nového Mesta nad Váhom, ktorý bol súčasne aj najstarším účastníkom zrazu. Prvú cenu za najkrajšie auto vyhrala posádka auta Škoda 100, ktoré na seba upozorňovalo svojou zelenou krikl'avou farbou, so šoférom Petrom Kopačkom z okresu Ilava. Jazda zručnosti, ľudovo slalom, sa najlepšie podarila Trenčanovi Danielovi Mihálikovi na Škode 120 LS. Najšikovnejšou ženou v dámskej súťaži (skladanie rozdeľovača) bola Erika Lišková z Vrbového. Za pomoc pri organizácii zrazu vyjadruje organizátor Ing. Rastislav Radoš veľkú vďaka priateľke Bc. Veronike Pavlíkovej, svojim príbuzným, kamarátom (najmä Radovanovi El'kovi), starostovi obce Lubina Ing. Martinovi Beňatinskému, sponzorovi Autocity Vrbové Ing. Martinovi Majeskému, a príslušníkom VB (najmä Milošovi Jursovi) za ich skvelé herecké výkony.

Lubina zažila druhé 406 coupe bláznovstvo

Text a foto: Milan Maruška

Peugeot 406 coupe SK & CZ klub ako minulý, tak aj tento rok pod vedením organizátora Milana Marušku usporiadal druhý zraz našich plechových, a pre nás nadšencov, výnimočných maznáčikov. A o čom to vlastne celé bolo? V piatok sa odštartovalo naše coupé bláznovstvo, kedy sme sa postupne všetci zúčastnení zo Slovenska a Čiech zišli v Novom Meste nad Váhom pri Tesco. V kaviarni sme si dali spoločne kávičku a zoznámili sa. Navečer nás čakalo točenie videí a následný presun do krásneho areálu – Lubina Roh. Po ubytovaní v útulnom Penzióne ROH priamo v samotnom areáli sme si vonku rozložili veci na opekanie. Vôňa grilovaných klobások od sponzora Púchovského mäsového priemyslu isto rozvonila až do dediny. A veruže každému chutili. Piatkový deň sme ukončili krátko po pol noci, aby sme si oddýchli a načerpali sily na ráno.

Spanilá jazda viedla späť na miesto činu

V sobotu bolo vonku ešte veľmi sviežo, keď nám už kohút kikirikál pred penziónom. Budiček bol neúprosný a odjazd späť pred Tesco jasne daný. Podľa stanoveného programu sme sa tam skoro ráno stretli s ostatnými členmi klubu, ktorí prišli podporiť toto podujatie. Nasledovala spoločná foto, umývanie „plecháčikov“ na neďalekej ručnej umývárni a posedenie pri rannej kávičke na terase kaviarne Spirit Game, kde ochotne rezervovali len pre nás celú terasu. Nasledovalo najviac očakávané defilé všetkých krásavcov v podaní spanilej jazdy, ktorá viedla od Tesca po Trenčianskej ceste, pri Chochoľnej sme odbočili smerom na Bánovce nad Bebravou a následne sa cez Beckov vrátili späť do mesta. Novým Mestom nad Váhom sme už len prešli a pokračovali späť na „miesto činu“. Celé popoludnie sa nieslo v znamení zábavy a pestrého programu, v ktorom nechýbal ani drobný program pre deti, či spoločná podpis karta na pamiatku. Každý z účastníkov mal po zapojení do súťaže možnosť vyhrať jeden z unikátnych pohárov pre víťazov, ktoré boli dokonale spracované podľa vlastného návrhu, za čo patrí veľká vďaka firme Trofeje-pohare.sk z Považskej Bystrice. Súťažilo sa o najnižšie auto zrazu, najkrajšie auto zrazu, výmena kolesa na čas, účastníci vyplňali kvíz, ale mali sme aj jazdu zručnosti, či súťaž, kto zmestí najviac ľudí do 406 coupe. Aj keď súťaží bolo veľa, súperenie sa nieslo v priateľskom duchu a pozitívnej nálade. Celý program doplnila jazda na štvorkolke, ktorú si mohli všetci účastníci vyskúšať zadarmo vďaka sponzoringu firmy Lubocar – Malé Bielice (autoservis, predaj a servis štvorkoliek).

Keď číslo 39 poteší, ale nestačí

Večer po príhovore a vyhodnotení výsledkov organizátor rozdal víťazom poháre. Nasledovalo premietanie videí z minuloročného zrazu, gratulácia narodeninovým oslávencom, ktorí aj napriek takejto ich významnej udalosti prišli podporiť tento zraz a oslávili svoje jubileá v kruhu svojej druhej 406 coupe rodiny.

Zraz prebehol v priateľskom duchu, a aj keď sme sa snažili

pokoriť štyridsiatku v počte zúčastnených coupe, nepodarilo sa nám to. Ale 39 je krásne číslo a budúci rok sme si dali spoločný záväzok, že prekonáme päťdesiatku.

Ďakujeme všetkým spomenutým sponzorom, ale najmä obci Lubina a majiteľovi Penziónu ROH, pretože vďaka nim sme mali zraz plný radosti, smiechu, jedla a spokojnosti.

Mnoho šťastných kilometrov vám praje **406 coupe SK & CZ klub**.

MOS Miškech Dedinka informuje

Text: Viliam Harušťák, riaditeľ MOS Miškech Dedinka

4. 7. 2016

Tradičné stretnutie detí, mládeže a dospelých na Chříbe pri príležitosti zapálenia vatry na počesť majstra Jána Husa a príchod vierozvestcov Cyrila a Metoda

- Beseda s p. Ing. Martinom Beňatinským – starostom obce Lubina na tému: „Vznik a súčasná činnosť Urbáru a poľovníctva v našej obci“
- Spoločné spievanie piesne „Kto za pravdu horí“, spoločné posedenie a opekanie pri ohni, voľná debata a pohľad do lubinskej doliny

10. 7. 2016

Nešporné služby božie v Osvetovom dome Dr. M. Hodžu v Miškech Dedinke

14. 7. 2016

Príprava a nácvik spevu záujemcov o podujatie Posolstvo piesní Slovensku a svetu

17. 7. 2016

Tradičný futbalový turnaj 54. ročník o Pohár kpt. M. Uhra na ihrisku v Hrnčiarovom za účasti: MFK Stará Turá, Bradlan Košariská, Slovan Hrašné, JT Lubina – kopanice. Víťazom turnaja sa stal Bradlan Košariská

21. 7. 2016

Príprava a nácvik spevu programu k podujatiu Posolstva piesní Slovensku a svetu na Chříbe

23. 7. 2016

Posolstvo piesní Slovensku a svetu – uskutočnené podujatie na vrchu Chříb, spoločné spievanie piesní

30. 7. 2016

Účasť členov FS Javorinka na svadbe Ing. Mileny Stančíkovej so svadobným programom

31. 7. 2016

Vystúpenie detí a dospelých FS Javorinka s programom „Jesenný podvečer“ pri príležitosti stretnutia Čechov a Slovákov na Veľkej Javorine.

6. 8. 2016

VII. ročník súťaže družstiev vo varení gulášu v Podkozinciach o Podkozinskú varešku.

Podujatia sa zúčastnilo 34 družstiev.

13. 8. 2016

Vystúpenie detí a dospelých FS Javorinka na podujatí „Dožinky“ v Turej Lúke

28. 8. 2016

Účasť detí FS Javorinka pri pietnej spomienke na vrchu Roh

Stále akcie:

- Rozhlasové relácie
- Názorná propagácia
- Oznamy obce Lubina
- Nácvik detí a dospelých každý utorok v Osvetovom dome Dr. M. Hodžu v Miškech Dedinke od 17:00 – 18:30 hod.
- Otvorená knižnica v utorok podľa záujmu od 17:00 – 18:00 hod.

Prípravujeme:

- rekonštrukcia WC a kuchyne v Osvetovom dome Dr. M. Hodžu v Miškech Dedinke
- 20. 9. 2016 – otvorenie folklórneho školského roku 2016-2017, nácvik detí FS Javorinka
- Účasť členov FS Javorinka v dňoch 23.-25. 9. 2016 na tanečnom seminári – metodika výučby ľudového tanca v Rudníku.

Z Chríbu sa šírilo posolstvo piesní Slovensku a svetu

Text a foto: Iveta Harušťáková

Autorom myšlienky Posolstva piesní Slovensku a svetu (PPSS) je Doc. Viliam Ján Gruska.

„Spievané piesne z celého Slovenska, s textom plným zamyslenia sa nad životom, spievaných v otvorenej krajine, na mnohých miestach Slovenka naraz, vyvoláva v človeku nezabudnuteľný zážitok, radosť a spätosť s našou kultúrou a krajinou.“

Cieľom podujatia je združiť všetkých, nech sú akéhokoľvek náboženstva, politického presvedčenia, aj národnosti, spoločenského postavenia, sociálneho citenia a veku.

PPSS je určené pre všetkých ľudí, ktorým spev v prírode je srdcu blízky; vnímať jednotu spevu tisícami spievajúcich ľudí naraz - dáva piesňam obrovskú silu.

Toto kultúrne podujatie sa koná každoročne o 12:00 hod. od roku 2013, kedy bolo venované 1150. výročiu príchodu Sv. Cyrila a Metóda. **Tohto roku sa konalo dňa 23. 07. 2016 (sobota) o 12.00 hod. na vrchu Chríb nad Lubinou.**

Vrch Chríb je jedno z miest na vrchoch a pahorkoch, historicky významných miestach, na ktorých sa podieľali mnohé spevácke zoskupenia a občania zo Slovenska, Poľska, Ukrajiny, Moravy a Kanady.

Zúčastnení speváci na vrchu Chríb boli členovia z FS Javorinka, spevácka skupina Klenotnica a Dolinka, občania z obce Lubina, Bziniac pod Javorinou.

Slzy radosti

O 12:00 hod. sa rozozvučal zvon vo zvonici v Miškech Dedinke, ktorá sa nachádza pod vrchom Chríb, ktorý pravidelne už vyše 100 rokov oznamuje príchod poludnia v čase o 12:00 hod.

Po odbití dvanástej hodiny pán Milan Ondrejka zahralúvodnú fanfáru na trúbku do celej lubinskej doliny, následne sa všetci spoločne pomodlili „Otče náš“ a za hudobného doprovodu na priečnej flaute Mgr. Moniky Železníkovej sa pridalo celé zoskupenie svojim spevom podľa pripraveného spevníka, ktorého obsahom boli vybrané rôzne ľudové, ľudové – znárodné, umelé, chrámové spevy a piesne. Po dospievaní piesní zo spevníka, ktoré boli časťou základného programu, sa spievali ešte vybrané 3 regionálne piesne spievané v okolí konkrétneho miesta spievania, odlišné pre každé centrum spievania, ktoré boli súčasťou doplnkového programu. Po skončení spievania

Milá stretávka rodákov

Text a foto: Janka Trúsiková

Najskôr to bol nápad, potom snáď neuveriteľná skutočnosť, ale stalo sa. Na deň 30-teho júla 2016 budú ešte dlho spomínať všetci, ktorí sa stretávky zúčastnili. Boli to tzv. „kráčinári“, ktorí spolu vyrastali v Lubine, v peknej časti radových domov Kráčiny. Spoznali sa všetci, zvitánie bolo srdečné. Každý aspoň troška vyrozprával, čo zažil, a kam sa jeho svet posúval. Bolo cítiť pokoj a pokoru voči tomu, čo sme prežili. Teraz už je častá radosť z vnúčatiek.

Pospomínali sme na roky detstva, na úsmevné príbehy, ktoré sme povystrájali, ale aj na prezývky, ktorú každá chalupa mala. Zišli sme sa z Bratislavy, Znojma, Martina, Prahy, Banskej Bystrice, Ondrejoviec, Púchova, Starej Turej a aj z Lubiny. Všetkých viažu spomienky na svoje rodisko Lubinu, na ktorú nedajú dopustiť a vždy sa sem radi a s láskou vracajú. Na posedení sme si pochutnali na jedlách u „Šustra“, kde sme sa dobre cítili, ako aj na sladkých dobrotách a dobrej štrúdlí - takej lubinskej.

regionálnych piesní sa všetci účinkujúci, spievajúci občerstvili. Občerstvenie pripravilo MOS Lubina Miškech Dedinka.

Účastníci - hostia, ktorí sa prišli pozrieť a povzbudiť svojou účasťou, ale i spevom jednotlivých piesní, spievajúcich podporilo a dávalo im silu za teplého, letného, krásneho počasia. Veľa zúčastnených podujatie dojalo aj k slzám radosti a nechýbali gratulácie na adresu spievajúcich i hlavného autora myšlienky podujatia a garanta Doc. V. J. Grusku. Zúčastnených ľudí bolo spolu 60.

Podujatie sa pripravilo a zabezpečovalo pod záštitou a podporou pána Viliama Harušťáka - riaditeľa Miestneho osvetového strediska Lubina – Miškech Dedinka na základe pokynov a materiálov autora Ing. V. J. Grusku. Garantom regionálneho centra spievania bola Monika Železníková.

Hudobný doprovod:

- Priečna flauta – Mgr. Monika Železníková
- Trúbka – Milan Ondrejka
- Zvonček – Miloš Chudík

Pod'akovanie:

V prvom rade patrí pod'akovanie samotnému autorovi podujatia Ing. V. J. Gruskovi, ďakujeme všetkým účastníkom - spievajúcim PPSS, ktorí svojim spevom rozzvučali náš kraj, organizátorom, hudobnému doprovodu a všetkým ľuďom dobrej vôle, ktorí nás prišli povzbudiť a zdieľať toto posolstvo.

EXOĎÁCI v LUBINE

Text a foto: Mgr. Anna Machajdíkova

„Sme radi, že sme mohli spoznať Váš malebný kraj, teraz je nám Považie už viac známe, veľa nových vedomostí máme.“

– takto sa lúčili exoďáci – účastníci 6. ročníka základne „Za krásami a poznaním stredného Považia“. Počas poznávacieho týždňa si pozreli okolité hrady – Čachtický, Beckovský, Trenčiansky, Múzeum Ľ. Podjavorinskej, i naše múzeum – Rodný dom Samuela Šúra. Zoznámili sa s históriou i významnými osobnosťami nášho podjavorinsko-podbradlianskeho kraja. Navštívili sme vrch Roh, Veľkú Javorinu, ale i Myjavu, Štefánikovo Bradlo a jeho rodné Košariská. Účastníci exodu boli nielen Slováci, ale aj Česi z Jihlavy, Prahy, Hradca Králové, Pardubic. Veľmi sa im páčila, okrem iného, pohostinnosť, milí ľudia i čistota okolia. Verím, že budú šíriť dobré meno nášmu kraju.

A čo to ten EXOD vlastne je?

Exod je špecifická forma vzdelávania pedagogických a ostatných školských pracovníkov zameraná na ich ďalší odborný rast a rozvíjanie záujmových činností. Umožňuje získavanie vedomostí z oblasti kultúry, histórie, umenia, geografie a pod.

Nordic walking už aj v kraji pod Veľkou Javorinou

Text a foto: Lenka Vojteková, certifikovaný inštruktor SNWA č. 24

Nordic walking známy aj ako severská chôdza je športovo-ozdravná forma pohybu určená všetkým vekovým skupinám. Kombinuje cvičenie s pobytom v prírode a je výnimočná najmä tým, že poskytuje benefity pre každého. Akýkoľvek je váš vek, fyzická kondícia alebo cieľ – nordic walking je určený práve vám. Chôdza je ten najprirodzenejší pohyb pre človeka, a ak pridáte paličky a správnu techniku, urobíte pre svoje zdravie veľa. Ako teda pôsobí tento aktívny a pravidelný pohyb na váš organizmus?

- Spálite pri ňom o 46% viac kalórií ako pri bežnej chôdzi, a teda schudnete a vyformujete si postavu.
- Použitím paličiek zredukuje tlak na kolena a kĺby, čím sa výrazne zníži riziko zranenia.
- Pohybom a pobytom na čerstvom vzduchu podporíte činnosť srdca a pľúc.
- Zlepšíte svoj stav ak trpíte na vysoký cholesterol, astmu, alergie alebo cukrovku 2. typu.

Exod organizujú orgány Odborového zväzu pracovníkov školstva a vedy na Slovensku v spolupráci s Ministerstvom školstva SR. Na Slovensku je 15 základní, napr.: Pieniny, Komárno, Snina, Horehronie, Malá Fatra, Za poznaním a krásami stredného Považia, ktorú organizujem, a iné /www.ozpsav.sk/.

- Posilnite vnútorné svaly okolo chrbtice a prestanú vás trápiť bolesti.
- Znížite riziko vzniku osteoporózy, posilnite kostrový aparát.
- Významne podporíte svoju liečbu, ak trpíte neurologickými ochoreniami (Parkinson / Alzheimer), zlepšíte koordináciu a telesnú motoriku.
- Vylepšíte si psychickú kondíciu, eliminujete stres a depresie.
- Posilnite vrchnú aj spodnú časť tela zároveň a zvýšite si imunitu.
- Zlepšíte činnosť lymfatického systému a urýchlite rekonvalescenciu po operácii karcinómu prsníka.
- Zapojíte 90 % svalov a ak sa budete pri chôdzi usmievať, tak aj viac. ☺

Chcete si vyskúšať nordic walking a zároveň sa naučiť správnu techniku? Nepotrebuje nič špeciálne, stačia polovičné športové topánky a pohodlné oblečenie prispôbené aktuálnemu počasiu. Paličky pre vás máme pripravené. Na bezplatnú lekciu je potrebné sa vopred zaregistrovať na telefónnom čísle 0918/418 002.

Vít'azom 7. ročníka Memoriálu Jána Sadloňa Slovan Rovnosť Krajné

Text: Emil Janovic/Foto: Kvetoslav Kučera

OŠK Lubina usporiadal prvú júlovú sobotu futbalový turnaj – v poradí už 7. ročník Memoriálu Jána Sadloňa. Predseda OŠK Lubina Pavol Čamek na ňom privítal: manželku Jána Sadloňa Elenu s dcérou Barbarou, mužstvá, rozhodcov Jána Truhlíka, Tomáša Hulínka a všetkých priaznivcov.

OŠK Lubina

Slovan Rovnosť Krajné

Zároveň v úvode povedal: „Ján Sadloň z Nového Mesta nad Váhom sa narodil 30. 8. 1940 a celý život zasvätil láske k športu. Aktívne hrával basketbal v Starej Turej, ako tréner futbalistov neskôr pôsobil v Kostolnom. Bol dlhoročným členom výboru Považan v Novom Meste nad Váhom ako tajomník. Na konci svojej športovej činnosti pôsobil u nás v Lubine a svojou činnosťou a skúsenosťami u nás pozdvihol športové dianie a i jeho veľkou zásluhou sa zveľadil náš športový areál. Zomrel 3. 7. 2009.“

Výsledky turnaja:

Hrašné – Vračuňa 1 : 2, góly: Kofy – Hamola, Kováč
Krajné – Lubina 1 : 0, gól: Miškech
Vračuňa – Lubina 1 : 2, góly: Krako – Pročko, Bublavý
Krajné – Hrašné 3 : 0, góly: Miškech 3
Vračuňa – Krajné 2 : 4, góly: Šuchtó, Kováč – Miškech 3, Melicher
Hrašné – Lubina 1 : 9, góly: Miškech – Steiniger 2, Lukáč 2, Igor Sekerka (otec) a jeho synovia Juraj Sekerka, Daniel Sekerka, Jiriček, Valika Čameková (dcéra predsedu OŠK Pavla Čameka).

Konečné poradie turnaja:

1. Slovan Rovnosť Krajné, 2. OŠK Lubina, 3. ŠK Vračuňa, 4. TJ Slovan Hrašné.

Všetky mužstvá získali poháre a diplomy. Ocenený bol i najlepší strelec turnaja Rastislav Miškech (Krajné), rodák zo Bziniac pod Javorinou. Ocenenia na návrh OŠK Lubina od VV ObfZ Trenčín si prevzali títo jubilanti: Ing. Augustín Bezek, Ivan Harušiak, Ing. Slavomír Sarkócy. Zápas s prehľadom za úmornej horúčavy rozhodovali Hulínek a Truhlík, pred 80 divákmi.

Po turnaji nám náš dlhoročný dopisovateľ Viliam Solovič povedal: „Počas mojej dlhoročnej rozhodcovskej a funkcionárskej činnosti som spoznal veľa futbalových, obetavých, úprimných ľudí. Medzi nich v mojom srdci je uložený i pán Ján Sadloň, ktorý vždy vedel športovo prijať i prehru svojho mužstva a zablahoželať súperovi k výhre. Je už 7 rokov vo futbalovom nebi a ak sa tam hrá futbal, určite i tam „funkcionári“. Žije ale stále nielen v spomienkach svojich najbližších, ale aj mnohých priateľov a známych a tých mal pre veľmi dobré povahové vlastnosti veľa. I v Lubine, kde si ho veľmi vážia, a preto každoročne organizujú na jeho počesť turnaj, pod názvom Memoriál Jána Sadloňa. I touto cestou vám patrí Lubinčania poďakovanie, že nezabúdate na človeka, ktorému Lubina prirástla k srdcu a bol i počas zdravotných problémov stále v telefónnom kontakte i niekoľko dní pred smrťou s Pavlom Čamekom a zaujímal sa o dianie nielen futbalu v obci.“

Ján Sadloň, v popredí ceny, o ktoré sa hral turnaj.

Hore sprava: Pavol Čamek, Elena Sadloňová, Barbora Sadloňová, Slavomír Sarkócy, Jaroslav Bublavý, dolu sprava kapitáni: Patrik Krchnavý (Lubina), Jozef Buffa (Vračuňa), Samuel Vavák (Krajné), Michal Perička (Hrašné).

54. putovný pohár kpt. Miloša Uhra víťazne v rukách FC Bradlan Košariská

Text a foto: Viliam Solovič

V nedeľu 17. 7. 2016 TJ Lubina kopanice, Obec Lubina, MOS Miškech Dedinka usporiadali spoločne už 54. ročník futbalového turnaja o putovný pohár kpt. Miloša Uhra (narodil sa 22. 7. 1914 v Lubine, zahynul 27. 2. 1945 v neďalekej Cetune) na ihrisku v Hrnčiarovom. Pred turnajom sa k prítomným prihovril pre-

Zľava hore: Tomáš Hulínek, Emil Janovic, Mgr. Anna Machajdíkova, Ján Jarábek, Milan Dunajčík, Ing. Simona Štepanovicová, Viliam Harušťák, Ján Truhlík. V popredí kapitáni mužstiev: Jozef Jaroš (Stará Turá), Dušan Gulán (Lubina kopanice), Michal Perička (Hrašné), Michal Koník (Košariská).

Vítaný FC Bradlan Košariská

zident TJ Lubina kopanice Milan Dunajčík, ktorý na ňom privítal: prednostku OcÚ Lubina a tajomníčku OblV SZPB v Novom Meste nad Váhom Ing. Simonu Štepanovicovú, člena OblV SZPB Emila Janovica, poslankyňu OZ Lubina Mgr. Annu Machajdíkovú, riaditeľa MOS Miškech Dedinka Viliama Harušťáka, člena správnej rady TJ Lubina kopanice Jána Jarábka, rozhodcov Tomáša Hulínka a Jána Truhlíka, jednotlivé mužstvá, sponzorov a všetkých priaznivcov.

Vo svojom príhovore Ing. Simona Štepanovicová povedala: *Priznám sa, je pre mňa veľmi príjemné a zároveň pocta, že tu dnes môžem medzi vami stáť a prihovárať sa vám súčasne v mene dvoch organizácií – obce Lubina a Oblastnej organizácie Slovenského zväzu protifašistických bojovníkov v Novom Meste nad Váhom, v ktorých pôsobím a ktoré sa podieľajú na organizácii tohto raritného futbalového turnaja. Zámerne som použila slovo raritného, pretože futbalový turnaj o pohár kapitána Miloša Uhra je v rámci Slovenskej republiky jediný svojho druhu, ktorý nesie v sebe myšlienku a odkaz SNP a súčasne je organizovaný také dlhé časové obdobie – tento rok je to už 54 rokov od jeho založenia. Veľmi dobre vieme, kto to bol kapitán Miloš Uher a o čo sa so svojimi spoluvojníkmi zaslúžil – o to, že tu môžeme aj dnes takto slobodne stáť. Je na mieste vyzdvihnúť myšlienku a iniciatívu založenia tohto futbalového turnaja a zároveň vysloviť poďakovanie organizátorom za to, že v organizovaní tohto turnaja aj naďalej úspešne pokračujú. Pri tejto príležitosti venujú vecné ceny: obec Lubina – ručnú kosačku, Oblastná organizácia SZPB Nové Mesto nad Váhom darčekový kôš a ja vo svojom mene venujem TJ Lubina kopanice Top repliku futbalovej lopty tohtoročných*

Majstrovstiev Európy 2016 vo Francúzsku – verím, že ju futbalové mužstvo nebude šetriť. Zároveň želim zdarný priebeh futbalových zápasov, hlavne bez zranení a krásne futbalové momenty; dúfam, že pánom rozhodcom dobre „fungujú“ píšťalky.

Na záver sa rozlúčim slovami už zosnulého legendárneho športového komentátora Karola Poláka: „Športu zdar a futbalu zvlášť!“ Turnaj slávnostným výkopom s darovanou loptou zahájila Ing. Simona Štepanovicová.

Výsledky turnaja:

Košariská – Lubina kopanice 6 : 4 (góly: Koník 4, Repta 2 – P. Brezula 2, M. Brezula, R. Gulán)

Zľava: Branislav Znachor; poslanec OZ v Lubine, kapitán FC Bradlan Košariská a najlepší strelec turnaja Michal Koník, Milan Dunajčík, prezident TJ Lubina kopanice a Viliam Harušťák, riaditeľ MOS Miškech Dedinka

Domáca TJ Lubina kopanice

Hrašné – Stará Turá 0 : 1 (J. Tuka)
Lubina kopanice – Stará Turá 2 : 2 (M. Brezula, Miškech – J. Tuka 2)
Košariská – Hrašné 0 : 4 (Dunajčík 2, Klimek, Zmeko)
Hrašné – Lubina kopanice 2 : 6 (Zmeko, Dunajčík – M. Brezula 2, Cibulka, Miškech, D. Gulán, Ocet)
Stará Turá – Košariská 1 : 3 (D. Sekerka – Alina 2, Koník).

Poradie turnaja: **1.** FC Bradlan Košariská, **2.** TJ Lubina kopanice, **3.** BAF (bývalí aktívni futbalisti) Stará Turá, **4.** TJ Slovan Hrašné. Ceny kapitánom v závere turnaja odovzdali: poslanec Obecného zastupiteľstva v Lubine Branislav Znachor, Milan Dunajčík, Viliam Harušťák. Taktiež bol ocenený i najlepší strelec s 5 gólmi – Michal Koník (Košariská).

Poďakovanie za zorganizovanie turnaja, patrí organizátorom, mužstvám, sponzorom, rozhodcom a 120 spokojným priaznivcom za účasť.

Podujatie finančne podporila obec Lubina.

Ocenenie pre prezidenta TJ Lubina kopanice

Text a foto: Viliam Solovič

V nedeľu 21. 8. 2016 v polčasovej prestávke futbalového zápasu Lubina kopanice – Považany 4 :2, sa aj oceňovalo. Sekretár ObfZ Trenčín Tomáš Vaňo odovzdal Čestné uznanie Milanovi Dunajčíkovi, pri príležitosti ukončenia aktívnej funkcionárskej činnosti a za dlhoročnú záslužnú funkcionársku prácu. Z rúk nového predsedu TJ Lubina kopanice Jána Jarábka si prevzal ocenenie za dlhoročnú, 26-ročnú, aktívnu prácu prezidenta a predsedu TJ Lubina kopanice v prospech rozvoja futbalu na lubinských kopaniciach. Odchádzajúci Milan Dunajčík bude však aj naďalej pomáhať pri futbale a odovzdávať svoje bohaté skúsenosti, a to vo funkcii Čestného prezidenta TJ Lubina kopanice. Člen OblV SZPB v Novom Meste nad Váhom Emil Janovic mu odovzdal Ďakovný list za aktívnu prácu a pomoc v SZPB a organizovanie dlhoročného futbalového turnaja o Pohár kpt. Miloša Uhra. Milan Dunajčík, ktorý je i členom Únie slovenských novinárov, je i športovým spravodajcom TJ Lubina kopanice.

Na snímke zľava: Ján Jarábek, Emil Janovic, Milan Dunajčík s vnúkom Tomáškom a vnučkou Marcelkou, Tomáš Vaňo, ktorý zároveň odovzdal pri príležitosti životného jubilea ako poďakovanie za dlhoročnú činnosť v prospech futbalu a jeho rozvoja ocenenia, ktoré prevzali: Milan Kusenda, Viliam Harušťák, Miroslav Valenčík, Ján Malečka, Lubomír Bohuš, Milan Pagáč.

Rozkážeme vetru aj dažďu

Text a foto: Mgr. Marián Valláš

„Rozkážeme vetru aj dažďu“ - tak to určite nie, ale keď sa dá dokopy skvelá partia odhodlaných ľudí zabaví sa - ide všetko! Máme za sebou 16. ročník „Lubinského volejbalového leta“, v ktorom bolo všetko - vôľa, odhodlanie, radosť, emócie..., len to leto nám všetkým tentoraz absentovalo. Vo veľmi nepriaznivom upršanom počasi na štyroch trávnatých ihriskách odohralo svoje zápasy jedenásť volejbalových družstiev v prispôbenom systéme každý s každým. Odohrali sme 55 vzájomných zápasov a z nich vyšiel víťazný tím a tiež aj amatérsky víťaz v tomto poradí:

1. ŠHOK Bánovce nad Bebravou
2. Juvaho – Lubina, TN - NM
3. Julbo Nové Mesto
4. Piňo tím Papraď a NM
5. Umbakarna Bánovce nad Bebravou
6. Samcy Kvetná - Stráni
7. Pivoni NM
8. Lubinské wafle Lubina
9. Hunga bunga Sučany, Martin
10. Kakaové rožtky Borský sv. Jur – Amatérsky víťaz
11. Slivovica Bošáca

Poďakovanie nás - usporiadateľov rodiny Vallášovcov patrí všetkým vám, ktorí ste prišli - hrali a zvíťazili nad nepriazňou počasia.

Ďakujeme aj rozhodcovi Jankovi Mizerákovi, gulášovému majstrovi Palimu Čamekovi, za „cigánsku“ - párky a celý pit-

ný režim z „Baru u Harina“ - Miro Hargaš s obslužným personálom, vďaka patrí aj nášmu klasickému didžejevi Romanovi Martinčíkovi.

Vďační sme aj všetkým sponzorom, ktorí akokoľvek pomohli spestriť program nášho turnaja:

Supina RZ- Pubs - Braňo Rojko ml. a Peter Zárycký, Obec Lubina, Potraviný DARIA Nové Mesto, OŠK Lubina, Kčma u Šustru - Miroslav Sadloň, Unistav VP, s. r. o. - Viliam Petrovič, Cargo - Trnava, Ivka Čameková, Slávo Sarkócy.

No a záverom patrí moje poďakovanie najbližšej rodine za všetku pomoc v organizácii, v prípravách turnaja, v aktívnej účasti so svojimi družstvami a novými nápadmi a cieľmi do ďalšieho - 17.ročníka Lubinského volejbalu - opäť v sobotu, s rovnakými pravidlami a hlavne s vašou účasťou 15. júla 2017.

Deti sú kotvy, ktoré držia matkin život (Sofokles)

Text: Vlasta Drgoncová/Foto: Rudolf Srnánek

Čas neúprosne letí... A zrazu zistíme, že mladost' nám akosi rýchlo unikla pomedzi prsty a my začíname rátať roky začínajúcej sa staroby. Je to vek, kedy začíname poberať starobný dôchodok, čoraz častejšie vysedávame v ambulanciách lekárov, kde našou najčastejšou témou sú najnovšie zistené diagnózy chorôb, kedy sa viacej upíname na svoje vnúčatá a snažíme sa im dať to, čo sme nestihli dať vlastným deťom. Vek, kedy si kupujeme „nulové lístky na vlak“, aby sme ešte stihli niekam vycestovať a vidieť to, čo sme v produktívnom veku vidieť nestihli.

Ten produktívny vek neúprosne prešiel aj životom našej jubilantky, obyvateľky a rodáčky z Lubiny, pani **Zdenky DRGONCOVEJ, rod. Petrovičovej**, ktorá v týchto dňoch oslavuje svoje 60-te narodeniny.

Prečo sa zmieňujem práve o nej? Čím sa líši od ostatných lubinských šesťdesiatničiek? Všetci, ktorí ju poznáte, určite viete čím.

Zdenka s dcérami Veronikou a Miladkou

Zdenka, na rozdiel od svojich rovesníčok, prežila svoj mladý a produktívny vek troška inak. Takmer 28 rokov sa točí v koloťoch povinností a stereotypných činností spočívajúcich hlavne v starostlivosti o svoju zdravotne postihnutú dcérku Veroniku. Zdenka si pri jej narodení určite predstavovala pre ňu lepšiu budúcnosť. Dlhé roky verila, že sa jej zdravotný stav zmení a Veronika bude chodiť a rozprávať. Dalo by sa povedať, že „obišla celý svet“, aby jej pomohla, že vyskúšala všetky liečebné metódy, odborných lekárov, klasickú i alternatívnu liečbu, mnohé zdravotnícke zariadenia. Dala by sa o tom napísať celá kniha. Ako čas bežal a Veronika rástla, pochopila, že vyčerpala všetky možnosti a začala svoj život, ako aj život svojej rodiny, prispôbovať reálnym podmienkam. Svoju pracovnú pozíciu v Chirane v Starej Turej natrvalo zamenila v roku 1988 za náročnú prácu domácej opatrovateľky a ošetrovateľky, ktorá nikdy ani na okamih nepomyslela na to, že by mohla žiť aj pohodlnejšie a využiť služby nejakého sociálneho zariadenia. Jej život sa od základov zmenil. Zdenka sa musela naučiť hospodáriť hlavne s časom – vie, že mnohé práce musí stihnúť, kým sa Veronika zobudí, aby sa potom mohla venovať len jej. Svoje vlastné zdravotné problémy rieši súčasne s chodom domácnosti a ani si ich dostatočne neuvedomuje. Každý, kto ju pozná, vie, že práca s invalidným človekom je jedna z najťažších a vyžaduje si nielen fyzickú zdatnosť, ale aj veľkú dávku trpezlivosti, citlivosti a oddanosti. Jej manžel Miloš jej pri opatere Veroniky

veľa pomáha, ale hlavná ťarcha je predovšetkým na nej. Za tie roky sa stala vychovávateľkou, učiteľkou, hovorkyňou a psychologičkou pre svoju dcéru – pozná, čo si Veronika žiada, čo odmieta, kedy je smutná, prečo plače, kedy a z čoho sa teší.

A pamätám si na roky, keď Zdenka okrem Veroniky asi dva roky opatrovala svojho ťažko chorého svokra Jána Drgonca - až do posledných dní jeho života. Ako pobežovala medzi kuchyňou, kde mala na vozíčku Veroniku a osobitnou izbou, kde ležal jej chorý svokor.

A to ani nespomínam ťažkú každodennú prácu okolo domácich zvierat a veľkej záhrady. Nevie si predstaviť, akým zázračným kľúčom si vedela všetko zadeliť tak, aby v ich domácnosti bolo o každého a všetko postarané.

Keď o zopár rokov zostala jedného dňa ležať na lôžku jej vlastná mama a viac sa už nepostavila na nohy, Zdenky sa nikto nepýtal, či sa zvládne popri Veronike postarať aj o ňu. Život ju akosi automaticky vtiahol do tejto úlohy a po dobu ďalších štyroch rokov si musela rozdeliť svoj každý deň tak, aby obe jej najbližšie osoby mali všetko, čo potrebujú. Jej čas na oddych sa tak skrátil na minimum, čo sa následne podpísalo pod jej zdravie. Na lekára sa však obrátila len v najnutnejších prípadoch. Život ju naučil riešiť si zdravotné problémy prírodnou cestou, veď lubinské polia a lesy poskytujú dostatok možností. A Zdenka vie v tomto smere poradiť aj ostatným.

A ja sa až dnes zamýšľam nad tým, ako je to možné, že pri svojich prechádzkach s Veronikou pôsobí pokojne, dokáže si požartovať, zasmiať sa, porozprávať sa. Akoby ju ťažké životné skúšky posilnili. Život ju naučil pokore, skromnosti a vyrovnanosti. Ak by sa dalo ohodnotiť jej pracovné nasadenie a jej obetavosť, určite by si odniesla najvyššiu známku.

Preto si dnes, viac ako inokedy, uvedomujem, aká je Zdenka obdivuhodná žena. Kým si väčšina z nás robí plány pre nastávajúce dôchodcovské obdobie, ona na dôchodok a oddych nemyslí. Šesťdesiatka u nej nič nezmení. Jej život pokračuje v zabeňovaných koľajach - tam, kde pred takmer 30 rokmi začal.

K jej krásnemu životnému jubileu jej želim, aby sa jej ďalší život uberal miernejším tempom, a aby sa jej v nasledujúcich rokoch vrátilo toľko obetavosti a lásky, koľko rozdala.

Zdenka s manželom Milošom a dcérou Veronikou

SPOLOČENSKÁ RUBRIKA

SPOMÍNANIE

Dňa 29. mája 2016 by sa naša mama a babička **Ľudmila GREGOROVÁ rod. Lukáčová** dožila 80 rokov a dňa 14. septembra 2016 by sa náš otec a dedičko **Gustáv GREGOR** dožil 84 rokov.

S láskou spomínajú deti s rodinami.

V tomto roku uplynulo 15 rokov od smrti našich drahých rodičov **Pavla JARÁBKKA** a **Emílie JARÁBKOVEJ, rod. Miklánkovej.**

S láskou a úctou spomínajú deti s rodinami.

Dňa 12. júla 2016 uplynulo 44 rokov od úmrtia našej drahej sestry **Jarmily GALBAVEJ, rod. Jarábkovej.**

S láskou a úctou spomína celá pozostalá rodina.

„Tak rýchlo mi osud život vzal, ani mi ruku nepodal, nemusel tak krutý byť, veď ja som chcel ešte žiť.“

Dňa 6. augusta 2016 sme si pripomenuli 21. výročie, kedy nás opustil náš milovaný syn **Ľuborko MARTINČIČ**. Kto ste ho poznali, venujte mu s nami tichú spomienku.

S láskou spomínajú rodičia, bratia Daniel a Roman a ostatná rodina.

„Čas plynie, smútok zostáva.“

Dňa 7. augusta 2016 sme si pripomenuli 5. výročie úmrtia manžela, otca a starého otca **Ing. Vladimíra UHLÍKA**.

S láskou a úctou spomína celá rodina.

„sú chvíle, ktoré ťažko prežívame, Sú chvíle, na ktoré tisíckrát spomíname. Zostali spomienky a odkaz jediný, veľmi chýbaš v kruhu našej rodiny.“

Dňa 8. augusta 2016 sme si pripomenuli 1. výročie úmrtia nášho milovaného manžela, otca, dedka a príbuzného **IVANA ZEMANOVIČA**.

S láskou a úctou spomína manželka Danka, dcéry Jana, Marcela a Renata s rodinami, sestra Jaroslava s rodinou a ostatná rodina. Kto ste ho poznali, venujte mu tichú spomienku.

„Sú spočítané naše roky, dni a hodiny. Raz sa človek odoberie z kruhu rodiny. Smútok ako hmľistý oblak srdce i dušu zahalí, zavŕši sa ľudský život v tichom skonaní.“

Život nášho drahého manžela, otca a deda **Milana JARÁBKKA** sa naplnil 22. augusta 2015. S úctou a vďakou si pripomíname prvý smutný rok bez neho.

Manželka, deti, vnúčatá a ostatná rodina.

„Akou mierou bolesti, drahá rodinka, zahladíme prázdny priestor, čo zostal po vás.“

Dňa 22. augusta 2016 je tomu rok, čo nás vo veku 85 rokov navždy opustila naša drahá a nenahraditeľná sestrička a krstná mama **Anna HARUŠŤÁKOVÁ** z Lubiny.

Pri tomto smutnom výročí si spomíname i na našich drahých rodičov.

Sestra Ľudmila a krstný syn Igor.

„Čas plynie ako tichej rieky prúd, kto Ťa mal rád, nevie na Teba zabudnúť. Smutno je všetkým bez Teba, stíchlo Tvoje srdce i Tvoj hlas, no spomienky na Teba zostanú stále v nás.“

Dňa 29. augusta 2016 uplynulo 5 rokov, čo nás navždy opustil náš milovaný syn, manžel, otec, švagor, dedo a krstný otec **Miroslav STUDNICA** z Miškech Dedinky.

S láskou a úctou spomína celá rodina.

PREDIŠLI NÁS DO VEČNOSTI

Emília ČÍČKOVÁ (69– ročná)

Ján TRÚSIK (89– ročný)

Vitajte medzi nami!

Milan HARUŠŤÁK

sa narodil 17. júla 2016 rodičom Karin Šindelovej
a Milanovi Harušťákovi z Lubiny.

Tomáš JURENČEK

sa narodil 21. júla 2016
rodičom
Tatiane a Tomášovi
z Lubiny Podkozíniec.

Peter PARČI

sa narodil 1. augusta 2016
rodičom Jarmile a Ivanovi z Lubiny.

SPOLOČNÉ ÁNO SI VYSLOVILI

Láska sa vo mne rozlieva ako more, tak veľká je a hlboká. Čím viac jej dám, tým viac jej mám. Je nekonečná.
(Wiliam Shakespeare)

Dňa 16. júla 2016
Bc. Lucia ČERNÁKOVÁ
z Lubiny
a **Lukáš FILIP** zo Starej Turej.

Dňa 30. júla 2016
Ing. Milena STANČIKOVÁ
z Lubiny a **Andrej ZÁHOREC**
z Bratislavy.

Dňa 12. augusta 2016
Daniela NÉMETHOVÁ
z Trenčína
a **Marián VITÚS** z Lubiny.

Jubilanti JÚL – AUGUST 2016

JÚL

LEMEŠOVÁ Mária (85 r.), Ing. KOMORECH Vladimír CSc. (84 r.), SLÁVIK Ján (84 r.), SLÁVIKOVÁ Ludmila (84 r.), ROJKOVÁ Anna (84 r.), ROJKOVIČ Ján (83 r.), SLÁVIKOVÁ Anna (80 r.), VOJTEKOVÁ Oľga (75 r.), Ing. Bezek Augustín (70 r.), MIŠKOVICOVÁ Mária (70 r.), ZEMANOVIČ Ján (65 r.), DRGONEC Milan (65 r.), ŠVEHLA Ján (60 r.), VALENCÍK Emil (60 r.), DRGONEC Igor (60 r.), ŠTEFÁNIKOVÁ Viera (60 r.), ARBETOVÁ Elena (60 r.), STUDNICOVÁ Zdenka (55 r.), POTFAJOVÁ Oľga (55 r.), PETROVIČ Miroslav (50 r.), ŠIDLA Miroslav (50 r.)

AUGUST

HORNÁČKOVÁ Emília (85 r.), VALENCÍKOVÁ Anna (84 r.), JANOVICOVÁ Anna (80 r.), HARUŠŤÁK Viliam (75 r.), MAJTÁSOVÁ Ludmila (75 r.), DUREC Bohuslav (65 r.), KOŠTIAL Ján (65 r.), BAKOŠ Miroslav (65 r.), HARUŠŤÁK Miroslav (65 r.), DUNAJČIKOVÁ Jarmila (65 r.), TUČKA Ján (60 r.), DRGONCOVÁ Zdenka (60 r.), DRGONCOVÁ Janka (55 r.), BURGÁN Jozef Mgr. (50 r.), OLEJNÍČKOVÁ Blanka PhDr. (50 r.)

(dokončenie z titulnej strany)

Balada o vojne a mieri

„Neexistuje žiadna cesta k mieru: mier je cesta.“
(Mahátmá Gándhí)

Ten, kto zatúži po moci,
tomu niet viacej pomoci,
chce byť silný, chce byť prvý,
lásku k bohatstvu má v krvi.
Územie chce získať, slávu,
nadšenie a obdiv davu.
Všetkým vládnuť – iba On.
Opäť bije vojny zvon.
Luk a šíp kameň nahradil,
meč, pušku, delo vyrobil
ten, kto chcel vraždiť nevinných.
A čoraz horšie zbrane sú,
viac mŕtvych naraz unesú,
zabijú mnohých, čoraz viac.
A vlci vyjú na mesiac.
To cítia vojny hrozný tieň.
A veria, že raz svitne deň,
keď vojna aj sem dokráča.

Viem,
má rany Zem.

A na jej pleciach zjazvených
vždy znovu cítiť vojny dych,
Stáročiami sa nesie dym.
Plač a smrť, koniec nevidím,
Skončí raz boj a nenávisť?

Bolestný výkrik ranených,
strelba, strach a plač bezmocných.

To všetko vojna prináša
a ideály odnáša
o mieri, šťastí, ľudskosti,
beznádej mrazí do kostí.
A vojna víri dokola.
Je všade tam, kde nebola
a kde bola tam pretrvá.

Afganistan, Irak, Líbya,
aj tam sa teraz zabíja.
Potoky krvi tečú v diaľ
a nádej na mier vietor vzal.

Pokoja niet
hrozí sa svet
vojnových bubnov čoraz viac.
Vlci zas vyjú na mesiac.

Viem,
má rany Zem.

A na jej pleciach zjazvených
opäť raz cítiť vojny dych,
stáročiami sa nesie dym,
plač a smrť, koniec nevidím,
skončí raz boj a nenávisť?

Aj teraz kráča tichom
S odporne žeravým dychom.
A čoraz viacej zabíja.
Hej, raz zomrieme – vy i ja,
no prečo skoro, skoro tak?
Na Zem tu sadá čierny mrak.
Rádioaktívny klesá prach,
ticho sa smeje hnusný vrah,
Ovládnuť chce už celý svet.
Úniku pre ním nikde niet.
Vojna je všade, všade je
a chýba kúsok nádeje,
dobroty, lásky, ľudskosti,
čo vlieva silu do kostí.
A vlci vyjú na mesiac,
vojnu už cítia čoraz viac.
Čakajú deň. Keď príde sem.

Viem,
má rany Zem.

Opäť raz cítiť vojny dych
na pleciach Zeme zjazvených.
Stáročiami sa nesie dym,
plač a smrť, koniec nevidím,
skončí raz boj a nenávisť?